

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 17. november 1999 af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat

(Ophævelse af kommunal beskatning af statsinstitutioner)

§ 1

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 770 af 13. oktober 1999, foreta-
ges følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 3, 2. pkt., ændres »stk. 5« til:
»stk. 6«.

2. Overskriften til afsnit II affattes således:
»Skat af begrænset skattepligtige m.v.«.

3. § 8, § 12, stk. 2, 4. pkt., og § 17 c ophæves.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets indhold

Lovforslaget går ud på at ophæve kommunernes adgang i medfør af lov om kommunal indkomstskat til at opkræve kommunal indkomstskat af visse indtægter hos staten og dens institutioner.

Forslaget er en opfølgning af Indenrigsministeriets betænkning »Forenkling af den kommunale finansiering« (betænkning nr. 1365, december 1998).

Derudover indeholder lovforslaget nogle ændringer af redaktionel karakter.

2. Økonomiske og administrative konsekvenser

Lovforslaget vil indebære en årlig mindreindtægt for de kommuner, der i dag opkræver skatten. Ifølge kommunernes regnskaber for 1998 var den samlede kommunale indtægt af skatten hidrørende fra staten og dens institutioner ca. 9,5 mio. kr.

For de statsinstitutioner, der hidtil har været omfattet af bestemmelsen, vil der være tale om en tilsvarende besparelse ved skattens bortfald.

Kommunerne under ét vil dog blive kompenseret for provenutabet som følge af skattens bortfald, således som det vil blive opgjort i medfør af Det Udvidede Totalbalance-princip.

Både for kommunerne og staten vil der være tale om en vis administrativ forenkling som følge af skattens bortfald.

3. Erhvervsmæssige og miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ikke erhvervsmæssige eller miljømæssige konsekvenser.

Lovforslaget indebærer ikke administrative konsekvenser for borgerne.

4. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

5. Udtalelser over lovforslaget

Et udkast til lovforslag har været sendt til høring hos de kommunale parter, Finansministeriet, Økonomiministeriet, Skatteministeriet og Justitsministeriet.

F. t. l. vedr. kommunal indkomstskat

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Statslig mindredgift på 5-10 mio. kr. om året som følge af ophævelse af statsinstitutionernes skattepligt til kommunerne. Kommunal mindreindtægt på 5-10 mio. kr. om året som følge af ophævelse af statsinstitutioners skattepligt til kommunerne Staten kompenserer dog kommunerne under ét for provenutabet. Set for staten under ét og for kommunerne under ét er forslaget således både statsfinansielt og kommunaløkonomisk neutralt	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner	En vis administrativ lettelse i kommunerne og staten som følge af ophævelsen af den kommunale beskatning af statsinstitutioner	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring er redaktionel.

Til nr. 2 og 3

Det foreslås at ophæve § 8, § 12, stk. 2, 4. pkt., og § 17 c i loven.

Med ophævelsen af lovens § 8 bortfalder den adgang, kommunerne i dag har til at opkræve kommunal indkomstskat af visse indtægter hos staten og dens institutioner. Ifølge § 8 i lov om kommunal indkomstskat er staten og dens institutioner pligtige at svare kommunal indkomstskat for så vidt angår indtægter hidrørende fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift (erhvervsskat).

Skatten af indtægter i et givet finansår opkræves i det følgende finansår. Erhvervsskatten af statsinstitutioner opkræves således ikke som kildeskat.

Skatten svares med vedkommende kommunes udskrivningsprocent i opkrævningsåret.

Erhvervsskattepligten for statsinstitutioner har eksisteret siden den generelle indførelse af en kommunal indkomstskat i 1903. Baggrunden for denne skattepligt var oprindeligt, at der med hensyn til den kommunale indkomstskat for personer både kunne blive tale om skat til opholdskommunen og til den kommune, hvori den pågældende person drev erhverv.

Den sidste rest af den kommunale erhvervsskat for personer bortfaldt i begyndelsen af 1970'erne.

Erhvervsskattepligten for statsinstitutioner har været behandlet i rapporten »Kommunale skattekilder«, Indenrigsministeriet, maj 1998, og i Indenrigsministeriets betænkning »Forenkling af den kommunale finansiering« (betænkning nr. 1365, december 1998).

I rapporten og i betænkningen er overvejelserne vedrørende erhvervsskattepligten for statsinstitutioner sammenfattet som følger:

»Den kommunale indkomstskat af statsinstitutioner har en forsvindende lille betydning for den kommunale finansiering. Der er tale om en rest af en erhvervsskatteskat, der i øvrigt er forsvundet fra den danske skattelovgivning. Det kunne derfor overvejes at ophæve denne særlige skattetype, hvorved der vil ske en administrativ lettelse.«

Betydningen af den kommunale indkomstskat af statsinstitutioner er illustreret nedenfor:

Kommunal indkomstskat af statsinstitutioner

	Antal Kommuner	Provenu (1.000kr.)
1994	8	7.640
1995	17	4.751
1996	70	5.555
1997	108	11.673
1998	108	9.530

Som det fremgår af tabellen, er antallet af kommuner, der modtager indkomstskat af statsinstitutioner tilsyneladende steget kraftigt i de senere år. Det skal dog bemærkes, at der kan være en vis usikkerhed i opgørelsen. Københavns Kommune har hvert år modtaget ca. 4 mio. kr. For de øvrige kommuner er der typisk tale om meget små beløb.

Ud over den foreslåede ophævelse af § 8 i lov om kommunal indkomstskat, som er omtalt ovenfor, er det i lovforslagets § 1, nr. 3, også foreslået at ophæve lovens § 12, stk. 2, 4. pkt., og lovens § 17 c.

Den foreslåede *ophævelse af lovens § 12, stk. 2, 4. pkt.*, er en redaktionel ændring.

Den foreslåede *ophævelse af lovens § 17 c* skyldes, at bestemmelsen ikke længere har betydning.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. januar 2000.

Lovforslagets § 1, nr. 3, indebærer bl.a., at der sker en ophævelse af lov om kommunal indkomstskat § 8 om kommunal beskatning af statsinstitutioners indtægter.

Skattepligten efter lovens § 8 vil således sidste gang have virkning for beskatningen af indtægter i 1999, hvoraf skatten opkræves i 2000.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering*

§ 2. Skattepligtige personer svarer for kalenderåret kommunal indkomsskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune (skattekommunen), hvor de har bopæl eller – i mangel af bopæl – har ophold den 5. september forud for det pågældende kalenderår. Den, hvis tilstedeværelse i en kommune skyldes indkaldelse til militærtjeneste eller anbringelse i et sygehus, i en institution for sindslidende eller åndssvage eller i fængsel eller lignende, og som samtidig har bopæl i en anden kommune, svarer skat til denne anden kommune som skattekommune. Har en person i øvrigt samtidig bopæl i to eller flere kommuner, er hans skattekommune den af kommunerne, hvor han må anses for at have sin hovedbopæl. Indenrigsministeren træffer i tvivlstilfælde den endelige administrative afgørelse med hensyn til spørgsmål om, i hvilken kommune en person må anses for at have hovedbopæl.

Stk. 2. Skattepligtige personer, der gør tjeneste eller varigt opholder sig om bord på skibe med hjemsted her i landet, og som hverken har bopæl eller ophold i nogen kommune den 5. september forud for det pågældende kalenderår, svarer kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune, der på denne dato nærmest må betragtes som deres hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigsministeren den endelige administrative afgørelse.

*Lovforslaget***§ 1**

I lov om kommunal indkomstskat, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 770 af 13. oktober 1999, fore-
tages følgende ændringer:

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen i en kommune, der mener, at den for en skatteyder udpegede skattekommune ikke er den rette, jf. stk. 1 og 2, kan, for så vidt angår personer, der var skattepligtige den 5. september forud for det pågældende kalenderår, inden den 1. marts i kalenderåret rejse indsigelse herimod. Ved indtræden af skattepligt efter stk. 5 kan indsigelse rejses indtil 5 måneder efter skattepligtens indtræden. En skatteyder kan rejse tilsvarende indsigelse indtil 3 måneder efter, at der er givet ham underretning om, hvilken kommune der anses for hans skattekommune. Opnås der ikke enighed mellem kommunerne eller med skatteyderen om, hvilken kommune der skal anses for skattekommune, afgøres spørgsmålet af amtsrådet, såfremt kommunerne ligger inden for samme amtsrådskreds, ellers af indenrigsministeren. En skatteyder kan indbringe sagen for domstolene inden for 6 måneder efter, at der er givet skatteyderen underretning om den administrative afgørelse.

Stk. 4. En skattepligtig person, der er omfattet af § 1, nr. 4, i lov om opkrævning af indkomstskat for personer m.v. (kildeskat), svarer for det deller de kalenderår, der følger efter udrejsen, i stedet for sædvanlig kommunal indkomstskat et skattebeløb, der fastsættes på grundlag af de regler for beregningen af kommunal indkomstskat i Københavns Kommune. Hvis den pågældende er medlem af folkekirken, indgår også de regler, der gælder for beregningen af kirkelige afgifter i Københavns Kommune, i fastsættelsen af skattebeløbet, jf. dog stk. 5. Skattebeløbet tilfalder statskassen, idet der dog for det kalenderår, i hvilket tilbageflytning her til landet måtte finde sted, sker fordeling af skattebeløbet efter reglerne i nærværende lovs § 3. Såfremt tilbageflytning finder sted efter den 5. september, svares den kommunale indkomstskat for det følgende kalenderår til den kommune, hvor skatteyderen på tidspunktet for tilbageflytningen har den i § 2 nævnte tilknytning.

1. I § 2, *stk. 3, 2. pkt.*, ændres: »stk. 5« til: »stk. 6«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. En person fritages for den del af skattebeløbet efter stk. 4, der fastsættes på grundlag af de regler, der gælder for beregning af kirkelige afgifter i Københavns Kommune, når det dokumenteres, at den pågældende har forpligtet sig til at yde bidrag af mindst samme størrelse til en menighed under Dansk Kirke i Udlandet eller Dansk Sømandskirke i fremmede Havne. Kirkeministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Stk. 6. Ved skattepligts indtræden i kalenderåret svarer skatteyderen kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat til den kommune, hvor han på tidspunktet for skattepligtens indtræden har den tilknytning, der er nævnt i denne paragraf. Indtræder skattepligten i tiden fra den 6. september til den 31. december, svares også den kommunale indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat for det følgende kalenderår til denne kommune.

Stk. 7. Er det ikke muligt efter foranstående bestemmelser at afgøre, til hvilken kommune en person skal svare kommunal indkomstskat og kommunal ejendomsværdiskat, svares skatten til den kommune, der nærmest må betragtes som den pågældendes hjemstedskommune. I tvivlstilfælde træffer indenrigsministeren den endelige administrative afgørelse.

Afsnit II**Skat af statsinstitutioner m.v.**

§ 8. Staten og dens institutioner er pligtige at svare kommunal indkomstskat, for så vidt angår indtægter fra udlejningsejendomme, landejendomme, skove eller fabriksdrift. Skatten svares for et finansår af den pågældende indtægt i det forudgående kalenderår (regnskabsår) med vedkommende kommunes udskrivningsprocent for det til finansåret svarende kalenderår.

Stk. 2. Skattepligten er betinget af, at den skattepligtige virksomhed er drevet i vedkommende kommune den 1. april i kalenderåret efter finansåret samt i det forud herfor liggende indkomstår eller i en del heraf. Skattepligten ophører ved erhvervsforholdets ophør.

2. Overskriften til afsnit II affattes således:

»Skat af begrænset skattepligtige m.v.«.

3. § 8, § 12, stk. 2, 4. pkt., og § 17 c ophæves.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 3. De omhandlede statsinstitutioner skal til den eller de vedkommende kommunalbestyrelser årligt indsende anmeldelse om indkomsten efter nærmere af indenrigsministeren fastsatte regler. Såfremt en virksomhed foregår i flere kommuner, afgøres det ved indbyrdes forhandling imellem de pågældende kommuner, hvor stor en del af indtægten der må anses for at hidrøre fra hver af disse. Opnås der ikke enighed herom mellem kommunerne, afgøres fordelingen endeligt af indenrigsministeren så vidt muligt efter fordelingsregler svarende til de regler, der i § 11 er fastsat for fordeling af den kommunale andel af skatten af aktieselskaber m.v.

Stk. 4. Imod de stedfundne skatteansættelser kan der fremsættes skriftlig indsigelse over for vedkommende kommunalbestyrelse. Sådant indsigelse må være fremsat senest 1 måned efter, at der er givet meddelelse om ansættelsen. Tages indsigelsen ikke til følge, kan afgørelsen indtil 1 måned efter, at der er givet meddelelse herom, påklages til indenrigsministeren. Klager, som angår størrelsen af den skattepligtige indtægt, skal dog forelægges landsskatteretten til afgørelse. I det omfang en klage ikke vedrører spørgsmålet om indtægtens fordeling mellem flere kommuner (jf. stk. 3), kan de af indenrigsministeren truffne afgørelser indtil 6 måneder efter, at afgørelsen er meddelt klageren, indbringes for domstolene. Kommunalbestyrelsens meddelelser til den skattepligtige om skatteansættelsen skal indeholde udtrykkelig angivelse af den myndighed, hvortil ansættelsen kan påklages, samt af klagefristen.

Stk. 5. De pålignede skattebeløb indkræves efter kommunalbestyrelsens bestemmelse i 1 eller flere terminer.

Stk. 6. Post Danmark og DSB er undtaget for skattepligten efter stk. 1.

§ 12. Det påhviler den kommune, hvor den juridiske person er hjemmehørende, at forestå opgørelsen af fordelingen i henhold til § 11 af den kommunale andel af indkomstskatten mellem de berettigede kommuner. Fordelingsnævnet, jf. § 12 a, kan bestemme, at en anden kommune, hvortil den pågældende virksomhed må anses for nærmere knyttet, skal forestå opgørelsen af fordelingen.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. De kommuner, der anser sig for berettigede til andel i skatten fra et selskab eller en forening m.v., skal inden udgangen af september måned i det kalenderår, der følger efter indkomståret, eller ved forskudt indkomståret inden udgangen af september måned i kalenderåret efter det kalenderår, som det forskudte indkomstår træder i stedet for, anmelde dette til den kommune, der er nævnt i stk. 1. Særskilt anmeldelse herom er dog ikke nødvendig, hvis der er indgivet anmeldelse med virkning for et tidligere indkomstår eller skatteår, og denne anmeldelse ikke senere er annulleret enten af kommunen selv eller af den kommune, der er nævnt i stk. 1. Er den kommune, der er nævnt i stk. 1, i øvrigt bekendt med, at vedkommande selskab eller forening m.v. i det pågældende indkomstår tillige har drevet en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, inddrages disse i fordelingen. Indenrigsministeren kan fastsætte nærmere regler om beregningen af tillægget.

Stk. 3. Mener en kommune, at den med urette er holdt uden for fordelingen, eller at en anden kommune med urette er medtaget ved fordelingen, eller anser kommunen fordelingen for at være urigtig, kan spørgsmålet inden for 3 måneder efter, at der er givet meddelelse om fordelingsopgørelsen indbringes for fordelingsnævnet.

Stk. 4. Indenrigsministeriet fastsætter regler om afregningen af beløb til de berettigede kommuner, jf. stk. 1. Der kan herunder fastsættes regler om rentetillæg til beløb, der afregnes fra en kommune til en anden.

§ 17 c. I 1996 udbetaler staten til den enkelte kommune ved begyndelsen af hver måned et beløb til foreløbig dækning af kommunens andel af de i § 17 a, stk. 1, nævnte skatter. Beløbet for januar 1996 udbetales dog først i februar 1996. Den månedlige udbetaling skal svare til en tolvtedel af det nettobeløb, som kommunen har indberettet til Indenrigsministeriet som det af kommunen budgetterede beløb for 1996 på funktionerne »8.92 Indkomstskat af aktieselskaber m.v.« og »8.96 Øvrige skatter og afgifter« i henhold til det af Indenrigsministeriet autoriserede budget- og regnskabssystem for kommuner og amtskommuner.

3. § 8, § 12, stk. 2, 4. pkt., og § 17 c ophæves.

3. § 8, § 12, stk. 2, 4. pkt., og § 17 c ophæves.

Gældende formulering

Stk. 2. På grundlag af de oplysninger, der foreligger i maj 1997, opgøres de i § 17 a nævnte kommunale skatteindtægter. I grundlaget for beregningen af kommunens andel af afgiften af pensionsordninger indgår 12/14 af den samlede indbetalte afgift i 1996 i henhold til lov om beskatningen af pensionsordninger m.v. Forskellen mellem denne opgørelse og summen af de månedlige beløb, der efter stk. 1 er udbetalt til kommunen i 1996, afregnes med statskassen. Forskelsbeløbet forhøjes med ét tillæg, der beregnes med en procent, der svarer til 2 gange Nationalbankens diskonto den 1. juli 1995. Afregningen foretages med en tolvtedel hver måned i 1998.

Stk. 3. De andele af skat af aktieselskaber m.v. efter selskabsskatteloven og af fonde efter fondsbeskatningsloven, som staten udbetaler til kommunerne vedrørende indkomståret 1994, fordeles ikke efter reglerne i § 11.

*Lovforslaget***§ 2**

Loven træder i kraft den 1. januar 2000.

Til lovforslag nr. L 95. Skriftlig fremsættelse (17. november 1999)

Indenrigsministeren (Thorkild Simonsen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal indkomstskat. (Ophævelse af kommunal beskatning af statsinstitutioner).

(Lovforslag nr. L 95).

Lovforslagets hovedindhold er at ophæve den adgang, kommunerne ifølge lov om kommunal indkomstskat har til at opkræve kommunal indkomstskat af visse indtægter hos staten og dens institutioner, navnlig af indtægter fra udlejnings-ejendomme.

Lovforslaget vil indebære en årlig mindreind-

tægt for de enkelte kommuner. Ifølge kommunernes regnskaber for 1998 var den samlede kommunale indtægt af skatten af statsinstitutioner ca. 9,5 mio. kr.

For de statsinstitutioner, der hidtil har betalt skatten, vil der være tale om en tilsvarende besparelse ved skattens bortfald.

Kommunerne under ét vil dog blive kompenseret for provenutabet i medfør af Det Udvidede Totalbalanceprincip.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.